

ELENA MOȘUC, STRĂLUCITOARE LA BUCUREȘTI

(Costin Popa – 12 decembrie 2009)

Așteptată îndelung de un public care îi urmărește spectaculoasa evoluție pe marile scene lirice ale lumii, soprana Elena Moșuc a poposit în fine, din nou, în Capitală. Prilejul i-a fost oferit de tradiționala serie de concerte Proms of Delight, desfășurată în acest decembrie sub genericul Spirit of Christmas. O manifestare datorată Elite Art Club UNESCO al cărui vicepreședinte și director artistic pentru Departamentul Muzical este neobositul promotor Laurențiu Dașcă.

Începând cu 2003, anul înființării sub patronajul Comisiei Naționale UNESCO, Elite Art Club a derulat multe proiecte, dintre care Proms of Delight reproduce în România o linie mondială de concerte populare. Este suficient să amintim sigle celebre ca BBC Proms sau Boston Pops. Având deja o vechime de cinci ani, Proms of Delight a reușit să aducă în fața publicului nostru nume îndrăgite ale scenelor internaționale și, ceea ce este foarte important, să promoveze o serie de tineri artiști români de operă. Anul trecut, pentru mecenat în artă, brandul românesc Proms of Delight a primit Oscarul revistei Capital, drept recunoaștere a eforturilor pe tărâm cultural.

Așadar, recent, în două concerte succesive pe parcursul aceleiași seri la Ateneul Român, invitata specială a fost Elena Moșuc, vedetă aclamată de la Scala din Milano și Opera de Stat din Viena la Bayerische Staatsoper din München și Covent Garden din Londra, de la Deutsche Oper Berlin la New National Theatre din Tokio. (Era de dorit ca prezentatorii bucureșteni să punteze câte ceva din acest parcurs). Din repertoriul puccinian al Elenei Moșuc, programul a cuprins câteva arii și un duet, în acompaniamentul orchestrei Bucharest Symphonic Pops, dirijată de Valentin Doni. Partener i-a fost tânărul tenor Florin Ormenișan.

Ca întotdeauna, aura de excelență și arta sopranei s-au simțit de la primele sunete ale ariei Laurettei, **O mio babbino caro**, din **Gianni Schicchi**. Ne-am simțit îmbătați de un glas plin de rotunjimi, cu armonice prețioase și culoare seducătoare, lirică, modelat la fiecare măsură în multiple expresii și articulări încărcate de sens. Puritatea și ingenuitatea eroinei, dulceața adresării rugămintelor către tatăl ei au respirat prin toate aceste virtuți. Se știe, Elena Moșuc este identificată cu idealul de tehnică vocală și de manevrare versatilă a instrumentului său. Iată, deja la al doilea vers – **mi piace, è bello, bello** – în numai două măsuri, legato-ul încântă și transportă emoția pe arcul forte – subito piano – mezzoforte – diminuendo, într-o plămădire miraculoasă. Abandonul poetic al Laurettei îndrăgostite o însoțește la tot pasul... **vo'andare in Porta Rossa a comperar l'annello!** Și, din nou, alternanța mezzoforte – piano (**O Dio, vorrei morir!**) dă tentă înduioșătoare discursului.

Demonstrația de măiestrie a continuat în aria lui Liù din actul al III-lea al operei **Turandot**. **Tu che di gel sei cinta** cântă nefericita sclavă și Elena Moșuc știe să picure în voce nuanța „doloroso” dorită de Puccini, ca într-un lamento. Apoi, profetic, **L'amerai anche tu**, cu filaj perfect – până la inaudibil – al notei de La bemol acut, se încarcă de sfâșietoare pasiune, ca o oglindire a propriilor simțăminte ale personajului.

Rar mi-a fost dat să ascult o arie a Musettei din **Boema**, atât de minuțios construită, cu redarea atâtor fațete ale spiritului eroinei. Cu eleganță și grație, **Quando m'en vo** curge insinuant, în accente domoale și subtile, se strecoară cu nebănuită finețe, se dezvoltă expansiv (... **felice mi fa**) și sfârșește rafinat, cu un Si natural înalt preluat cu deconcertantă ușurință în forte și filat până la un transparent pianissimo. Ca și celelalte secvențe, aria a plutit într-un legato parcă interminabil.

A urmat duetul de la finele primului act al **Boemei**, în care soprana a întrupat o Mimì delicată și palpitantă de iubire, cu frazare impecabilă și un Do natural acut, minunat servit.

Rememorez. Elena Moșuc este recunoscută în toată lumea ca o reductabilă belcantistă. Pagini de Rossini, Donizetti, Bellini îi revelează abilitățile de a aborda coloratura în derulări de mare rafinament și nuanțare infinită. În această seară bucureșteană, partiturile pucciniene au demonstrat că artista se află la ea acasă și în repertoriul liric pur, pe care îl îmbogățește cu daruri venite din belcantoul romantic. O simbioză benefică și care nu se află la îndemâna oricui.

Florin Ormenișan, care în afară de duetul **O soave fanciulla din Boema** (mare provocare, Do-ul acut!) a cântat și aria **Una furtiva lagrima** din **Elixirul dragostei** de Donizetti, are o timbralitate plăcută dar fluidizarea liniei vocale trebuie să-i stea în atenție.

În afara paginilor de operă, cele două concerte de Crăciun organizate de Elite Art Club UNESCO și oferite de Raiffeisen Bank au mai programat – într-o alăturare prea mozaicată stilistic – **Concertul nr.1 pentru pian și orchestră în re minor, op.15** de Brahms, în interpretarea viguroasă a lui Nicolae Dumitru și pagini orchestrale de Johann Strauss și Leroy Anderson: valsuri, polci și indispensabilul **Radetzky Marsch**. S-a adăugat prezența tinerei soprane Iulia Dan, pentru aria Adelei din actul secund al operetei **Liliacul** de Johann Strauss.

O seară care a stat sub semnul strălucirii Elenei Moșuc.